

ΛΥΣΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΑΦΟΣ

Πλησιέστατα, δεξιά ποῦ μπαίνεις, στήν βιβλιοθήκη
τῆς Βηρυτοῦ θάψαμε τὸν σοφὸ Λυσία,
γραμματικόν. Ὁ χῶρος κάλλιστα προσήκει.
Τὸν θέσαμε κοντὰ σ' αὐτά του ποῦ θυμᾶται
ἴσως κ' ἐκεῖ—σχόλια, κείμενα, τεχνολογία,
γραφές, εἰς τεύχη ἑλληνισμῶν πολλή ἐρμηνεία.
Κ' ἐπίσης ἔτσι ἀπὸ μᾶς θὰ βλέπεται καὶ θὰ τιμᾶται
ὁ τάφος του, ὅταν ποῦ περνοῦμε στὰ βιβλία.

ΕΥΡΙΩΝΟΣ ΤΑΦΟΣ

Εἰς τὸ καλλιτέχνον αὐτὸ μνημεῖον,
ὁλόκληρον ἐκ λίθου συηνίτου,
ποῦ τὸ σκεπάζουν τόσοι μενεξέδες, τόσοι κρίνοι,
εἶναι θαμένος ὁ ὥραϊος Εὐρίων.
Παιδὶ Ἀλεξανδρινό· εἴκοσι πέντε χρόνων.
Ἀπ' τὸν πατέρα του, γενιὰ παλῆὰ τῶν Μακεδόνων·
ἀπὸ ἀλαβάρχας τῆς μητέρας του ἡ σειρά.
Ἔκαμε μαθητὴς τοῦ Ἀριστοκλείτου στήν φιλοσοφία,
τοῦ Πάρου στὰ ρητορικά. Στὰς Θήβας τὰ ἱερὰ
γράμματα σπούδασε. Τοῦ Ἀρσινοῦτου
νομοῦ συνέγραψε ἱστορίαν. Αὐτὸ τουλάχιστον θὰ μείνει.
Χάσαμεν ὅμως τὸ πιὸ τίμιο — τὴν μορφὴν του,
ποῦ ἦτανε σὰν μιὰ ἀπολλώνια ὀπτασία.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ